

Tanker, som man ogsaa var stærkt inde paa under selve Lovens Behandling i Efteraaret 1921.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at det var meget uheldigt, naar der i Ændringsforslaget under Nr. 1 d. ogsaa var aabnet Mulighed for at diktere en Arbejder Bøde for Undladelse af at kræve Kortet paategnet, thi, sagde det ærede Medlem, under Punkt 1 a., hvor der er Tale om Fastsættelsen af Forpligtelserne for Arbejdere og Arbejdsgivere, siges det, at det er Arbejdsgiveren, hvem denne Pligt paahviler, baade naar Arbejdsforholdet tiltrædes, og naar det ophører, og derfor kan man ikke under Punkt 1 d. aabne Mulighed for Ikendelse af Bøde for den Part, der ingen Pligt har, ifald han ikke faar sit Kort paategnet. Men her synes det mig, at det ærede Medlem — hvad for øvrigt ikke saa sjældent er Tilfældet, og hvad der derfor heller ikke overrasker — i høj Grad fortaber sig i Formalisme. Det er rigtigt nok, at der under Nr. 1 a. udtales, hvilke Pligter det paahviler Arbejdsgiveren at bringe til Udførelse ved Arbejdets Tiltrædelse og ved dets Ophør, men i selve Bestemmelsen under d. er det udtrykkeligt sagt, at der ogsaa paahviler Arbejderen en Pligt til at kræve sit Kort paategnet. Naar man kan faa en Bøde for at undlade at kræve det paategnet, betyder dette, at der er Pligt til at stille Krav om denne Paategning. I hvert Tilfælde er dette en Formalisme, som jeg ikke tror, der er nogen som helst Anledning til at skænke nogen længere Omtale, og som jeg paa ingen Maade heller mener kan give Anledning til, at man foretager Ændring paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger og det ærede Medlem Hr. Grønbæk havde begge Ordet for at anbefale de Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 2 og 3 af et Mindretal. Det ærede Medlem Hr. Grønbæk udtalte i denne Forbindelse, at man har anstrengt sig over Evne for at hindre „Kristeligt Dansk Fællesforbund“s Arbejdsløshedskasse i at faa Statsanerkendelse. Men det ærede Medlem kan jo ikke mene, at man har anstrengt sig over Evne, for der foreligger jo ikke i Øjeblikket nogen Statsanerkendelse, saa Evnen, hvis man har søgt at bringe den til Anvendelse, har i hvert Fald været tilstrækkelig, og derfor er det et ganske ulogisk Angreb, som det ærede Medlem her retter mod forskellige Autoriteter. Jeg tror aldeles ikke, at Anstrengelserne er gaaet i den Retning, det ærede Medlem Hr. Grønbæk synes at for-

udsætte, de er gaaet i en ganske modsat Retning, idet det har været et Ønske indenfor Administrationen, for saa vidt det er gør ligt under Hensyn til Lovens Bestemmelser og til hele det praktiske Livs Udformning paa dette Omraade, at imødekomme den nævnte Arbejdsløshedskasses Ønske, og naar det ikke er sket, er det ikke mindst, fordi en Imødekommen af dette Ønske kunde føre til meget uheldige Konsekvenser for Arbejdsløshedskasserne. Hvis nemlig en hvilken som helst Kreds af Arbejdere, som ikke fagligt eller stedligt har nogen som helst Forbindelse med hinanden, men har Forbindelse med hinanden paa helt andre Omraader, som er denne Lovgivnings Formaal ivedkommende, kan udtræde af deres Arbejdsløshedskasse og danne deres særlige Kasse, saa kan dette faa meget betænkelige Konsekvenser for Kassernes hele Økonomi. Hvad vil det ærede Medlem mene, hvis f. Eks. en Række af Arbejdere, som paa Grund af særlige Forhold altid er i Arbejde, som kan betragtes som fuldkommen fast ansatte indenfor en Række af Virksomhederne, men som i Egenskab af Medlemmer af deres Fags Arbejdsløshedskasser maa betale høje Præmier som Følge af, at Arbejdsløsheden indenfor de vedkommende Fag er stor — hvis disse traadte ud og dannede deres særlige Arbejdsløshedskasse, hvor de kunde nøjes med ganske smaa Præmier, maaske slet ingen Præmie gennem lange Tider? Hvad vilde det betyde andet, end at de gode Risici kommer man af med, og de daarlige beholder man indenfor Kasserne? Det vilde i paakommende Tilfælde bogstavelig talt kunne foranledige Kassernes økonomiske Sammenbrud.

Noget saadant skal man være forsigtig med, og saa gerne som jeg vil tage Hensyn til Forslagsstillerne af Forslagene under Nr. 2 og 3 og til det ærede Medlem Hr. Grønbæk, saa sikkert er det, at det Krav, de her stiller, kan medføre farlige Konsekvenser. Derfor vil jeg henstille til de ærede Forslagsstillere og til det ærede Medlem Hr. Grønbæk, saaledes som jeg har gjort ved tidligere Lejligheder i dette høje Ting og i private Forhandlinger med „Kristeligt Dansk Fællesforbund“s Arbejdsløshedskasses Repræsentanter, at man søger at begrænse Antallet af Fag indenfor den Arbejdsløshedskasse, som man har tilvejebragt for „Kristeligt Dansk Fællesforbund“s Medlemmer, saaledes at man kunde give den Anerkendelse paa Grundlag af de Bestemmelser, som for Tiden er gældende. Da det er